El Teatre-Auditori viu un idil·li clandestí amb 'Un cop l'any'

Estimar-se en la clandestinitat, trobar-se un cop l'any i fer-ho a la mateixa hora. Amb aquesta pauta, en Josep i la Pilar han viscut aquest divendres el seu idil·li clandestí al Teatre-Auditori, encarnats per David Verdaguer i Andrea Ros en el muntatge 'Un cop l'any', dirigit per Àngel Llàcer.

Dos amants que, després de passar la primera nit junts en un hotel, decideixen que seguiran amb la seva relació en secret, però que només ho faran una vegada a l'any, el mateix dia i en la mateixa habitació, i sense renunciar als seus respectius matrimonis.

Una adaptació teatral de la comèdia romàntica 'Same Time, Next Year' ('El proper any a la mateixa hora'), escrita pel canadenc Bernard Slade als anys 70, que Llàcer ha traslladat a l'Espanya postfranquista, des de 1975 fins al 2000, per apropar els personatges als espectadors. Tot plegat amb vestuari, projeccions i cançons de l'època que han contribuït a contextualitzar la història.

Un retrat d'una història d'amor de 25 anys que ha de fer front a l'evolució que experimenten les seves vides i als canvis socials i històrics al llarg del temps, amb tots els peròs i els contres, tal com explica un dels seus intèrprets, David Verdaguer. 'Comença sent una història lleugera i acaba agafant més pes, com acostuma a passar a la vida', indica.

L'obra de Slade es va popularitzar als anys 70 per la pel·lícula homònima que va dirigir Robert Mulligan i que va protagonitzar Ellen Burstyn i Alan Alda.

David Verdaguer: És maco veure com una comèdia lleugera i divertida, acaba convertint-se una comèdia de pes. És com la vida, que quan ets jove veus les coses d'una manera, i després la vida et dóna cops.

Noticia disponible a https://www.cugat.cat/noticies/cultura/139871.html

Copyright 2024 Cugat.cat